

V království Bhútán

Světlem hor proti proudu času

JAK SE TAM DOSTAT

Turistický
ruch je
v zemi velice
omezen.

Do Bhútánu je možné cestovat buď na pozvání vlády, anebo jako turista. Turisté musí cestovat pouze ve skupinách po předem připravených a zaplacených trasách s oficiálním průvodcem. Vše musí být zařízeno přes autorizovanou cestovní kancelář. Jeden den pobytu činí 200 USD. Při výběru CK může pomoci Tourism Authority of Bhutan, PO Box 126, Thimphu, Bhutan, tel.: 975-2-23251, 23252. Nezávislí cestovatelé nejsou do země vpuštěni.

Bhútán je přístupný po zemi i letadlem, a to z Indie, Bangladéše, Nepálu a Thajska, nelze cestovat z Číny. Celé území Bhútánu kromě údolí Paro a Thimphu je považováno za zakázanou oblast, a tak musí každý návštěvník přes CK získat speciální povolení.

Turistická daň financuje zdravotní péči a vzdělávací systém obyvatel malého himálajského království Bhútán. Věřte, že za poznání této tajemné a krásné země se opravdu vyplatí zaplatit.

Na horské silnici do Thimphu, pod níž se dole v údolí třepotaly ve větru různobarevné modlitební prapory, jsem se podíval vzhůru a spatřil černý obličej zírající dolů ze skály při cestě. Ta tvář patřila ocelově šedivé opici. Mohla být veliká tak asi jako dvanáctiletý chlapec, ale nesrovnatelně bystřejší a silnější. Když náš džíp zahnul za roh, zvíře přeskakalo přes silnici a zmizelo. „Stříbrný pavián,“ prohodil řidič. „Obvykle je takhle nízko neuvíďte, žijí v mnohem větších výškách, proto jsou tak barevní. Možná hledá vodu nebo jíd-

lo.“ Jejich příbuzným, kteří obývají džungli poblíž Phuentsholing na jihu země, se podle řidiče říká zlatí paviáni.

Pozor na domácí alkohol a chilli

Bhútán je plný překvapení, i když zdaleka ne všechna jsou takhle nádherná. Třeba nestřídme pití silného domácího alkoholického nápoje zvaného *arra* mne připoutalo na lůžko na celých čtyřadvacet hodin. Betel – místní varianta žvýkacího tabáku – mne zase donutila zvracet. Bhútánci jedí ke snídani pravidelně zelené chilli, ale západní turisté, kteří se je snaží napodobit, se velmi brzy a velmi dobře seznámí s místními toaletami – jsou docela jednoduše zařízené, ale čisté.

Navštívit toto světu uzavřené a převážně venkovské himálaj-

ské království je jako podniknout cestu proti času: neexistuje tu železnice, nejsou tu dálnice, kromě dvou velkých měst nenajdete veřejný telefonní automat. Počet aut omezují vládní kvóty a 80 % obyvatel Bhútánu to má hodinu i víc pěšky k nejbližší silnici. Cestování je tady tak poněkud obtížné a pracné. Za hlavním městem Thimphu si zemědělci zpívají v polích a ořou s pluhem zapřaženým za pár volů.

Tohle je země, kde lidé pořád ještě stavějí domy společně, ze dřeva a hlíny, potom je natrou bílou barvou a vyzdobí ohromnými růžovými faly, které mají zahnat zlé duchy. Země, kde vás pořád ještě vzbudí zpěv ptáků a do postele uleháte za štekotu, který je tak ohlušující, že si tu snad musíte dávat dostaveníčko všichni psi